

TABAKA & NOCUŃ
PRAWNIK ADWOKAT

1521

Kraków, dnia 30 maja 2023 roku

Trybunał Konstytucyjny
al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Sygn. akt: **SK 19/22**

Skarżąca: **A** **sp. z o.o. z siedzibą w P**
z pełnomocnikiem adwokatem Agatą Nocuń

PISMO SKARŻĄCEJ

Działając w imieniu skarżącej, na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, niniejszym wskazuję, iż skarżąca w całości podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie oraz podkreślam, iż nie zachodzą przeszkody do merytorycznego jej rozpoznania.

Naruszenie konstytucyjnych praw skarżąca wywodzi w związku z doręczeniem jej postanowienia Sądu Apelacyjnego w K z sierpnia 2020 r. o odrzuceniu wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia Sądu Apelacyjnego w K z lipca 2020 r. (postanowienia o częściowej odmowie zwolnienia od kosztów sądowych). Powyższe wynika z faktu, iż nowelizacja kodeksu postępowania cywilnego, dokonana ustawą o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz. U. z 2019 r., poz. 1469) zmieniła model zaskarżania postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 357 § 2 k.p.c., postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym sąd doręcza z urzędu stronom bez uzasadnienia, nawet jeśli doręczone postanowienie podlega zaskarżeniu. Z kolei na podstawie art. 357 § 2¹ k.p.c., postanowienie na posiedzeniu niejawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, **gdy podlega ono zaskarżeniu** i tylko na żądanie strony zgłoszone w terminie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia. Jednocześnie,

TABAKA & NOCUŃ
Kancelaria Adwokacka s.c.
ul. Mińska 20/21
00-137 Kraków
t. 22 644 44 44
k. 22 644 44 44

adv. Bartłomiej Tabaka
t. 22 644 44 44
b.tabaka@tabaka-nocun.pl

adv. Agata Nocuń
t. 22 644 44 44
a.nocun@tabaka-nocun.pl

zgodnie z art. 394 § 2 k.p.c., termin do wniesienia zażalenia wynosi tydzień od dnia doręczenia postanowienia z uzasadnieniem. Oznacza to, iż (i) możliwość wniesienia zażalenia na postanowienie uzależniona jest obecnie od tego, czy strona skutecznie zażądała doręczenia jej tego postanowienia z uzasadnieniem oraz czy to uzasadnienie zostało jej doręczone, a także (ii) wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia będzie skuteczny jedynie w przypadku **zaskarżalności tego postanowienia**. Złożenie wniosku o uzasadnienie niezaskarżalnego postanowienia skutkuje więc jego odrzuceniem.

Zmiana normatywna, odnosząca się do modelu zaskarżenia postanowień w postępowaniu cywilnym, spowodowała częściową nieaktualność poglądów prezentowanych w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z którymi nawet, jeżeli nie budzi wątpliwości, że skarżącemu nie przysługuje określony środek zaskarżenia (jest niedopuszczalny), to powinien on wnieść dany środek doprowadzając do wydania postanowienia o odrzuceniu tego środka, a tym samym do „ujawnienia” przedmiotu skargi konstytucyjnej (por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 października 2016 r., sygn. akt SK 28/15). W obecnym kształcie przepisów postępowania cywilnego, oczekiwanie od skarżącego, że dla celów skargi konstytucyjnej wnieś on zażalenie na dane, niezaskarżalne postanowienie, bez uprzedniego złożenia wniosku o uzasadnienie tego postanowienia lub niezależnie od faktu odrzucenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia tego postanowienia, celem uzyskania postanowienia o odrzuceniu środka zaskarżenia, nie znajduje wytłumaczenia. Przyczyną odrzucenia tego środka zaskarżenia nie będzie bowiem sama niezaskarżalność pierwotnego postanowienia – zażalenie to będzie niedopuszczalne z uwagi na nieotwarcie się terminu do wniesienia zażalenia zgodnie z treścią art. 394 § 2 k.p.c. Upatrywanie naruszenia konstytucyjnych praw skarżącego w tym postanowieniu mogłoby wchodzić w grę jedynie, gdyby skarżący kwestionował uregulowanie dotyczące momentu otwarcia się terminu zaskarżenia.

Zmiana modelu zaskarżania postanowień, dokonana nowelizacją z dnia 4 lipca 2019 r. powoduje niejako przeniesienie się momentu wspomnianego „ujawnienia” przedmiotu skargi konstytucyjnej na etap rozpoznania wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia. Odrzucenie tego wniosku następuje bowiem właśnie **z uwagi na niezaskarżalność pierwotnego postanowienia** (bowiem tylko zaskarżalne postanowienia podlegają uzasadnieniu), i to postanowienie o odrzuceniu wniosku o sporządzenie uzasadnienia należy uznać za naruszające konstytucyjne prawa skarżącej, jeżeli to w pozbawieniu jej możliwości złożenia środka zaskarżenia upatruje ona niekonstytucyjności danego przepisu, a tak właśnie jest w niniejszej sprawie.

Jednocześnie niepodobna wymagać, aby profesjonalny pełnomocnik wnosił kilkakrotnie środki prawne, które nie przysługują i o których wie, że zostaną odrzucone (wniosek o uzasadnienie postanowienia, które nie podlega uzasadnieniu, a następnie zażalenie na postanowienie, pomimo odrzucenia wniosku o uzasadnienie). Postępowanie takie mogłoby być uznane za delikt dyscyplinarny

Jednocześnie nie sposób upatrywać naruszenia konstytucyjnych praw skarżącej w samym jedynie fakcie doręczenia jej postanowienia o częściowej odmowie zwolnienia od kosztów sądowych. Ponownie odnosząc się do wskazanego wyżej pojęcia „ujawnienia” przedmiotu skargi konstytucyjnej należy wskazać, iż nie doszło do niego w związku z samym jedynie oddaleniem wniosku, zaś celem wyczerpania drogi prawnej koniecznym było podjęcie próby uzyskania uzasadnienia tego postanowienia.

Nadto wskazuję, iż nakreślone wyżej wątpliwości związane z określeniem miarodajnego momentu „ujawnienia” się przedmiotu skargi konstytucyjnej wobec faktu wejścia w życie nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego oraz nieaktualności dotychczasowej linii orzeczniczej Trybunału Konstytucyjnego przemawiają za zastosowaniem w niniejszej sprawie zasady *in dubio pro actione*, celem zapewnienia stronie możliwości obrony swych praw za pomocą wniesionej skargi konstytucyjnej – fakt, iż jest to jedyny instrument w dyspozycji skarżącej

z którego może ona skorzystać celem wyeliminowania skutków naruszenia swojego prawa lub wolności nakazuje zastosowanie interpretacji na rzecz otwarcia drogi do merytorycznego rozpoznania niniejszej sprawy.

Jednocześnie należy podkreślić, iż zarówno Prokurator Generalny w stanowisku z dnia 6 kwietnia 2023 r., znak 1001-8.TK.23.2022, jak również Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w stanowisku z dnia 30 września 2022 r., znak BAS-WAK-444/22, nie wskazywali na zasadność umorzenia niniejszego postępowania w całości.

Agata Nocuń, adwokat